

Orde van dienst:

Orgelspel

Welkom & Mededelingen

Zingen Psalm 74: 20 en 21 OB

20 Dat *elk* verdrukt' Uw *bijstand eens erlang'*;
Laat, *laat* Uw volk niet *schaamrood wederkeren*;
Maar *wil van hen ellend' en nooddruft weren*,
Opdat z' Uw naam *verheffen in gezang*.

21 Rijs *op, o God, rijs op, toon Uw gezag*;
Betwist Uw zaak, wees *onze pleitbeslechter*,
't Is *meer dan tijd; gedenk, o hoogste Rechter*,
Wat *smaad de dwaas U aandoet dag op dag*

Votum:

Onze hulp
in de Naam van de Eeuwige
Die hemel en aarde geschapen heeft
Die trouw Houdt tot in Eeuwigheid
En die niet varen laat
De werken van Zijn handen

& Groet:

Genade zij u en vrede
Van God de Vader
Van Jezus Christus de Zoon
In de gemeenschap met de Heilige Geest
Amen

Zingen Psalm 127: 1 en 2

1 *Vergeefs op bouwen toegelegd*,
Vergeefs, om 't huis voltooid te zien,
Gezwoegd, gezweet, o arbeidslie,
Zo God Zijn hulp aan 't werk ontzegt,
Vergeefs, o wachters, is uw vlijt,
Zo God niet zelf de stad bevrijdt.

2 *Vergeefs van 's morgens vroeg geslaafd*
Tot 's avonds, en het brood der smart
Gegeten, met een angstig hart;
Vergeefs den gansen dag gedraafd;
God geeft het, hoe een ander schraap',

Dien *Hij bemint*, als in *den* slaap.

Belijden wij nu het christelijk geloof
In verbondenheid met het Joodse volk met deze woorden

Geloofsbelijdenis

Zingen Psalm 117

1 Loof, loof den *HEER'*, gij heidendom!
Gij volken, prijst Zijn Naam alom.
Zijn *goedheid is, in nood en dood*,
Voor ons, Zijn volk, oneindig groot;
Zijn *waarheid wankelt* nimmermeer.
Zingt, *Hallelujah*, zingt *Zijn* eer!

DE DIENST VAN HET WOORD

Gebed

Schriftlezingen

1^e lezing Exodus 40: 34-38

34 Toen overdekte de wolk de tent van ontmoeting, en de heerlijkheid van de HEERE
vervulde de tabernakel,
35 zodat Mozes de tent van ontmoeting niet kon binnengaan, omdat de wolk daarop bleef
en de heerlijkheid van de HEERE de tabernakel vervulde.
36 Telkens als de wolk opsteeg van boven de tabernakel, braken de Israëlieten op tijdens al
hun tochten.
37 Maar als de wolk niet opsteeg, braken zij niet op, tot op de dag dat hij opsteeg.
38 Want de wolk van de HEERE was overdag op de tabernakel, en 's nachts was er een vuur
in, voor de ogen van heel het huis van Israël tijdens al hun tochten.

2^e lezing Johannes 6: 1-15

1 Hierna vertrok Jezus naar de overkant van de zee van Galilea, ofwel van Tiberias.
2 En een grote menigte volgde Hem, omdat zij Zijn tekenen zagen, die Hij deed aan de
zieken.
3 En Jezus ging de berg op en ging daar zitten met Zijn discipelen.
4 En het Pascha, het feest van de Joden, was nabij.
5 Toen Jezus dan de ogen opsloeg en zag dat een grote menigte naar Hem toe kwam, zei Hij
tegen Filippus: Waar zullen wij broden kopen, opdat deze mensen kunnen eten?
6 Maar dit zei Hij om hem op de proef te stellen, want Hij wist Zelf wat Hij zou gaan doen.
7 Filippus antwoordde Hem: Voor tweehonderd penningen brood is voor hen niet genoeg,
zodat ieder van hen een beetje zou kunnen krijgen.
8 Een van Zijn discipelen, Andreas, de broer van Simon Petrus, zei tegen Hem:
9 Hier is een jongetje dat vijf gerstebroden en twee visjes heeft, maar wat betekenen die
voor zovelen?
10 En Jezus zei: Laat de mensen gaan zitten. En er was veel gras op die plaats. Dus gingen de
mannen zitten, ongeveer vijfduizend in getal.

11 En Jezus nam de broden, en nadat Hij gedankt had, deelde Hij ze uit aan de discipelen, en de discipelen aan hen die daar zaten; op dezelfde manier werden ook de visjes uitgedeeld, zoveel zij wilden.

12 En toen zij verzadigd waren, zei Hij tegen Zijn discipelen: Verzamel de overgebleven stukken, zodat er niets verloren gaat.

13 Zij verzamelden ze nu en vulden twaalf manden met stukken van de vijf gerstebroden die overgebleven waren bij hen die gegeten hadden.

14 Toen de mensen dan het teken dat Jezus gedaan had, gezien hadden, zeiden zij: Hij is werkelijk de Profeet, Die in de wereld komen zou.

15 Omdat Jezus nu wist dat zij zouden komen en Hem met geweld mee zouden nemen om Hem koning te maken, trok Hij Zich opnieuw terug op de berg, Hij Zelf alleen.

Inzamelingen van de gaven

Zingen Psalm 104: 7 en 8

7 't Is God, Wiens hand den *bergen water* schenkt,
Den drogen grond uit *Zijnen* hemel drinkt,
Den *regen* geeft uit *Zijne* hoge zalen,
En vruchtbaarheid doet *zweven in de dalen*.
Dan *schi*et voor 't vee de *teedre grasscheut* uit;
Tot 's *mensen* dienst ontluikt dan 't *geurig* kruid;
Dan *spruit het* brood, nog *in den halm* besloten,
Uit *d' aarde* voort, door *milden dauw* begoten.

8 God geeft den wijn, tot *vreugd voor 't hart* bereid,
En d' olie, die een *glans op 't aanschijn* spreidt,
En 't *lieflijk* brood, dat *onze* kracht moet voeden:
Hij wil ons dus *verkwikken en behoeden*.
't Is *God alleen*, die *door Zijn sterke* hand
Den *Libanon* met *cederen* beplant,
't *Geboomte* voedt en *kracht schenkt*, onder 't kweken,
Aan 't *lommrig* woud, aan *schaduwrijke* streken.

Preek / verkondiging

Zingen Psalm 78: 12 en 13

12 Daar God, voor *hen bezorgd*, in *hunne* noden
De *wolken* zelfs van *boven* had geboden,
De *hemel*deur ontsloten, *mild* In 't zeegnen,
En 't *manna* doen rondom *hun tenten* reegnen;
Opdat Zijn *volk*, *ten blij*k van Zijne trouw,
Dit *hemelkoorn op reis* genieten zou.

13 Elk mocht zijn *brood*, zo *mild hem* toegemeten,
Dat *wonderbrood* der *Machtigen*, nu eten;
Den *teerkost*, tot *verzading hun* gegeven
Een *oostenwind* werd *door Hem voortgedreven*,
En 't zuiden *gaf*, in 't *aangevoerde* zwerk,

Geen minder *blijk van Zijn kracht*dadig werk:

Dankgebed

Zingen Psalm 105: 22, 23 en 24

22 Zij *werden* daaglijks *begenadigd*,
Met *manna*, hemels *brood*, *verzadigd*.
Gods *hand bracht*, in dat dorre oord,
Rivieren uit een steenrots voort.
Hij *dacht aan 't geen Hij* aan Zijn knecht,
Aan *Abraham*, had toegezegd.

23 Dus *toog 't verkoren volk des HEEREN*
Al *juichend* uit, op Gods *begeren*.
Het *land der heidnen* van *rondom*,
Schonk *Hij hun tot* een eigendom.
Der *volken arbeid* werd geheel
Aan *Israel ten* erflijk deel.

24 Die *gunst heeft* God Zijn *volk bewezen*,
Opdat *het altoos Hem* zou vrezen,
Zijn *wet betrachten*, en voortaan
Volständig op Zijn *wegen* gaan.
Men *roem' dan d' Oppermajesteit*
Om *zoveel gunst*, in eeuwigheid.

Zegen